

Byejendommens Vedkommende. For rene Landejendommens Vedkommende falder godt 60 pCt. af Værdien paa Jorden og knap 30 pCt. paa Bygninger, medens Forholdet bliver nogenlunde nær det omvendte for Ejendomme i Købstæder og Stationsbyer. Man kan komme med Tabeller og Beregninger og Statistik og hvad man vil, dette Forhold lader sig nu en Gang ikke bortforklare. Jeg er Modstander af, at Promillen for Grunds og Jords Vedkommende skal være større end for Bygningers, fordi Forholdet derved forrykkes til Ugunst for Landejendomme.

Lovforslaget i Fjor gik ud paa at indføre ren Grundskyld. I det af Ministeren i Aar fremsatte Lovforslag er Forholdet 3 til 2, 3 for Grundens Vedkommende, 2 for Bygningernes. Nu er Forholdet blevet 4 til 3, Forskydningen af Skat over paa Jorden er blevet mindre og mindre, men den er til Stede. Vi har jo i øvrigt i Udvalget faaet Tabeller, der viser, at Forholdet er, som jeg her siger, Tabeller, der viser, at ved den Beskatningsform, her foreslaas, forøges i de blandede Kommuner Skatten paa Landejendomme, medens Skatten paa Stationsbyejendomme, som ingen Jord har, formindskes. Saaledes maa Forholdet selvfølgelig blive.

Det ærede Medlem Hr. Pinholt holdt en udmærket Forsvarstale for dette, og jeg ved jo, at han har anstrengt sig for at faa forskellige Medlemmer indenfor hans Parti til at forstaa, at dette var saa meget bedre end det nuværende. Men naar man læser, hvad Formanden for Landstinget, Hr. Ole Hansen, udtalte ved Behandlingen af Lovforslaget om Grundskyld til Staten, vil man forstaa, at han netop har den samme Opfattelse som vi: at naar Lovforslaget om Grundskyld til Staten vedtages, saa vil Udviklingen blive den, at man ogsaa vil have noget lignende for Kommunens Vedkommende, og derfor — siger han — derfor vil jeg stemme mod Lovforslaget om Grundskyld til Staten, fordi jeg under ingen Omstændigheder vil være med til at indføre kommunal Grundskyld. For at ingen skal misforstaa min Stilling — siger han — vil jeg stemme imod. Jeg fremdrager dette i Anledning af, at det ærede Medlem Hr. Pinholt sagde til mig og de Konservative, at han begreb ikke, at vi ikke efterhaanden forstod, at denne Skattereform var det nok værd at være med til at gennemføre, det var meget uheldigt at holde sig udenfor. Dertil jeg jeg sige, at saa længe det ærede Medlem Hr. Pinholt trods den venlige Om-

gang, han har med Medlemmerne af hans Parti, med hvem han har drøftet dette Spørgsmaal, ikke har kunnet overbevise dem om det fortræffelige i dette, kan han ikke vente at kunne overbevise os, der dog maa antages at kunne have en selvstændig Opfattelse af de Forhold, vi her drøfter.

Det kan jo ikke nægtes, at Grundskyldstilhængerne har vundet Sejrr, men, som jeg sagde før, om nogle Aar vil mange fortryde, at de ikke lyttede til vore Advarsler. Ingen kan sige, at vi ikke har advaret nok. Det har vi gjort baade paa den ene og den anden Tid. Det er muligt, at der, som det ærede Medlem sagde, visse Steder i vor Agitation har været nogen Overdrivelse. Det skal jeg ikke benægte, men jeg ved i hvert Fald, at ved de Møder, jeg har deltaget i, har jeg ikke fremdraget andet end, hvad jeg til enhver Tid vil kunne staa inde for.

Venstre og Socialdemokratiet har jo i fordums Dage arbejdet meget intimt sammen. Jeg ved godt, at man fra Venstres Side ikke holder meget af at høre det nu, men derfor er det alligevel Tilfældet, og det kan jo godt være, at der i det Samarbejde, som var paa den Tid, og som man nu fra Venstres Side ikke holder af at blive mindet om, var Ting, som man, hvis man den Gang havde forstaaet Rækkevidden, vilde have været forsigtig med. Nu er Vejen een Gang betraadt paa dette Omraade, og een Gang betraadt gives der ingen Vej tilbage, en Udtalelse, som for øvrigt det ærede Medlem Hr. Brorsen fremsatte ved Finanslovbehandlingen, at naar man havde begyndt, var der fra Venstres Side intet „tilbage“, saa maatte man fortsætte ad den Vej fra Venstres Side. Det er det, man har gjort. Men pas paa, at Udviklingen ikke kommer til at løbe foran de Herrer. Der er ingen Tvivl om, at Socialdemokraterne og de Radikale vil være glade ved lidt — det har det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen tydeligt udtalt, at bare man fik en lille Finger med Hensyn til Princippet Indførelse, saa skulde de nok til sin Tid vide at tage hele Haanden.

Nu siger det ærede Medlem Hr. Pinholt, at der eksisterer ingen Ejendomsskyld mere, den er forladt af alle Partier; det var et Punkt, som det ærede Medlem Hr. Pinholt vilde have slaaet meget stærkt fast, han sagde det endogsaa fire Gange efter hinanden, for at ingen skulde misforstaa ham, og saaledes, at jeg heller ikke skulde misforstaa, hvad Meningen eller Hensigten var: det skulde slaas fast, at de Konservative nu havde forladt Ejendomsskylds-